

עין משפט
ג: גר מצוה

ג:

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מסורת הש"ס

בבוליה בעי דלודי ליה. מה שפירש רש"י כיון דחשד אממונה
הכי נשבע מימא מגו דחשד אממונה חשד אשבעתא
ומשני דמשתמיט ולא חשד ועל זה חזקה דהא מסיק לקמן (דף ג.)
דחשד אממונה לא חשד אשבעתא ואין לומר דהיינו מדרבנן לפי שאלו

והאי כבוליה בעי דלודי ליה והאי דלא אורי
אשתמוטי הוא דקא מישתמוט מיניה סבר עד
דהווי לי זוזי ופרענא ליה ואמר רחמנא רמי
שבועה עליה כי היכי דלודי ליה בבוליה אבל
העדאת עדים דליכא למימר הכי אימא לא
קמ"ל ק"ו ומאי ק"ו ומה פ"ו שאין מחייבו ממונ
מחייבו שבועה עדים שמחייבין אותו ממונ
אינו דין שמחייבין אותו שבועה ופ"ו אין
מחייבו ממונ והא א"ה הודאת בעל דין כמאה
עדים דמי מאי ממונ קנס ומה פ"ו ישאין
מחייבו קנס מחייבו שבועה עדים שמחייבין
אותו קנס אינו דין שמחייבין אותם שבועה מה
לפ"ו שכן מחייבו קרבן תאמר בעדים שאין
מחייבין אותו קרבן הא לא קשיא רבי חייה
כרבי מאיר סבירא ליה דאמר עדים מחייבין
אותו קרבן מק"ו וידתנן אמרו לו שנים אבלת
חלב והוא אומר לא אבלתי רבי מאיר מחייב
וחכמים א"ר: פ"ט: אמר רבי מאיר א"ר הביאורו
שנים לדי מיתה חמורה לא יביאורו לדי
קרבן הקל אמרו לו מה אם ירצה לומר מויד
הייתי יפטר אלא מה לפ"ו שכן מחייבו אשם
אשם היינו קרבן אלא מה לפ"ו שכן מחייבו
חובש הא לא קשיא רבי חייה כרבי מאיר
סבירא ליה כי היכי דמחייב ליה קרבן מק"ו
מחייב ליה חובש מקל והומר אלא מה לפ"ו
שכן אינו בהכחשה ובהומה תאמר בעדים
שישנן בהכחשה ובהומה אלא אתיא
מעד אחד ומה עד אחד שאין מחייבו ממונ
מחייבו שבועה עדים שמחייבין אותו ממונ
אינו דין שמחייבין אותו שבועה מה לעד
אחד שכן על מה שהוא מעיד הוא נשבע

פ"ו שאין מחייבו ממונ. בהודאתו
ולקמה מפרש לה: מחייבו שבועה.
על השאר: עדים שמחייבין [אוסן]
ממונ. כמה שהעידו: אינו דין
שיחייבוו שבועה. על השאר: הודאת
בעל דין כמאה עדים. כתיבתה היא
כחוספתא דכנא מליעא כפ' ראשון:
פ"ו אינו מחייבו קנס. דליפנין (ב"ק
דף ע"ה.) מקראי למודה בקנס פטור
אשר ירשעון אלהים) פטור למרשע
את עצמו: פ"ו מחייבו קרבן. דכתיב
והמודה אשר חטא והביא ויקרא (ו':
ע"ה) עדים אין מחייבין אוסן קרבן. אם
הוא מחייבין (ב"ב) אותו דכתיב (ד' טז) או
הודע אליו ולא שידעו אחרים:)

הנהרות הב"ב

(א) ר"ש ד"ה עדים וכו'
(ב) אם מחייבין דכתיב וכו'
הודע אליו ויחזיק אותו
ממק:

מוסף רש"י

והאי בבוליה בעי דלודי
ליה. וכי חשד לא נשבעי
אשאלת. דמנו דחשד
אממונה חשד נמי
אשבעתא. אממונה לא
חשד מדלא כפרה בבוליה.
דכ"ה כי אורי כבוליה
נמי בעי דלודי והאי דלא
אורי ליה לאו דרשמו
אשאלת. אלא אשתמוטי
אשתמוטי למיני השתא
(ג) ר"ש וכו'. הודאת בעל
דין כמאה עדים דמי.
דכתיב (שמות כג) אשר
יאמר כי הוא זה. הרי שפסק
על מקלה הדלתא (פ"ט)
פ"ו. אם הביאורו שנים
אורי מיתה חמורה. כ"ט
לא העידו בו שהגה את
האשם (ב"ב) וכו'. מה
אם ירצה לומר מויד
הייתי. הרי זה נאמן למעו
עצמו מקרבן דלין עדים
מנו להכחשו בה. הלכך אי
אמר נמי לא אכלתי חלב
(ב"ב) וכו'. אם היה רוצה
לכפור עצמו כשקר היה
יכול לומר מויד היה ומעד
פטור (ב"ב) וכו'.

הוא י"ל ונכוליה בעי דלודי
ליה. וכי חשד לא נשבעי
אשאלת. דמנו דחשד
אממונה חשד נמי
אשבעתא. אממונה לא
חשד מדלא כפרה בבוליה.
דכ"ה כי אורי כבוליה
נמי בעי דלודי והאי דלא
אורי ליה לאו דרשמו
אשאלת. אלא אשתמוטי
אשתמוטי למיני השתא
(ג) ר"ש וכו'. הודאת בעל
דין כמאה עדים דמי.
דכתיב (שמות כג) אשר
יאמר כי הוא זה. הרי שפסק
על מקלה הדלתא (פ"ט)
פ"ו. אם הביאורו שנים
אורי מיתה חמורה. כ"ט
לא העידו בו שהגה את
האשם (ב"ב) וכו'. מה
אם ירצה לומר מויד
הייתי. הרי זה נאמן למעו
עצמו מקרבן דלין עדים
מנו להכחשו בה. הלכך אי
אמר נמי לא אכלתי חלב
(ב"ב) וכו'. אם היה רוצה
לכפור עצמו כשקר היה
יכול לומר מויד היה ומעד
פטור (ב"ב) וכו'.

הוא י"ל ונכוליה בעי דלודי
ליה. וכי חשד לא נשבעי
אשאלת. דמנו דחשד
אממונה חשד נמי
אשבעתא. אממונה לא
חשד מדלא כפרה בבוליה.
דכ"ה כי אורי כבוליה
נמי בעי דלודי והאי דלא
אורי ליה לאו דרשמו
אשאלת. אלא אשתמוטי
אשתמוטי למיני השתא
(ג) ר"ש וכו'. הודאת בעל
דין כמאה עדים דמי.
דכתיב (שמות כג) אשר
יאמר כי הוא זה. הרי שפסק
על מקלה הדלתא (פ"ט)
פ"ו. אם הביאורו שנים
אורי מיתה חמורה. כ"ט
לא העידו בו שהגה את
האשם (ב"ב) וכו'. מה
אם ירצה לומר מויד
הייתי. הרי זה נאמן למעו
עצמו מקרבן דלין עדים
מנו להכחשו בה. הלכך אי
אמר נמי לא אכלתי חלב
(ב"ב) וכו'. אם היה רוצה
לכפור עצמו כשקר היה
יכול לומר מויד היה ומעד
פטור (ב"ב) וכו'.

הוא י"ל ונכוליה בעי דלודי
ליה. וכי חשד לא נשבעי
אשאלת. דמנו דחשד
אממונה חשד נמי
אשבעתא. אממונה לא
חשד מדלא כפרה בבוליה.
דכ"ה כי אורי כבוליה
נמי בעי דלודי והאי דלא
אורי ליה לאו דרשמו
אשאלת. אלא אשתמוטי
אשתמוטי למיני השתא
(ג) ר"ש וכו'. הודאת בעל
דין כמאה עדים דמי.
דכתיב (שמות כג) אשר
יאמר כי הוא זה. הרי שפסק
על מקלה הדלתא (פ"ט)
פ"ו. אם הביאורו שנים
אורי מיתה חמורה. כ"ט
לא העידו בו שהגה את
האשם (ב"ב) וכו'. מה
אם ירצה לומר מויד
הייתי. הרי זה נאמן למעו
עצמו מקרבן דלין עדים
מנו להכחשו בה. הלכך אי
אמר נמי לא אכלתי חלב
(ב"ב) וכו'. אם היה רוצה
לכפור עצמו כשקר היה
יכול לומר מויד היה ומעד
פטור (ב"ב) וכו'.

הוא י"ל ונכוליה בעי דלודי
ליה. וכי חשד לא נשבעי
אשאלת. דמנו דחשד
אממונה חשד נמי
אשבעתא. אממונה לא
חשד מדלא כפרה בבוליה.
דכ"ה כי אורי כבוליה
נמי בעי דלודי והאי דלא
אורי ליה לאו דרשמו
אשאלת. אלא אשתמוטי
אשתמוטי למיני השתא
(ג) ר"ש וכו'. הודאת בעל
דין כמאה עדים דמי.
דכתיב (שמות כג) אשר
יאמר כי הוא זה. הרי שפסק
על מקלה הדלתא (פ"ט)
פ"ו. אם הביאורו שנים
אורי מיתה חמורה. כ"ט
לא העידו בו שהגה את
האשם (ב"ב) וכו'. מה
אם ירצה לומר מויד
הייתי. הרי זה נאמן למעו
עצמו מקרבן דלין עדים
מנו להכחשו בה. הלכך אי
אמר נמי לא אכלתי חלב
(ב"ב) וכו'. אם היה רוצה
לכפור עצמו כשקר היה
יכול לומר מויד היה ומעד
פטור (ב"ב) וכו'.

הוא י"ל ונכוליה בעי דלודי
ליה. וכי חשד לא נשבעי
אשאלת. דמנו דחשד
אממונה חשד נמי
אשבעתא. אממונה לא
חשד מדלא כפרה בבוליה.
דכ"ה כי אורי כבוליה
נמי בעי דלודי והאי דלא
אורי ליה לאו דרשמו
אשאלת. אלא אשתמוטי
אשתמוטי למיני השתא
(ג) ר"ש וכו'. הודאת בעל
דין כמאה עדים דמי.
דכתיב (שמות כג) אשר
יאמר כי הוא זה. הרי שפסק
על מקלה הדלתא (פ"ט)
פ"ו. אם הביאורו שנים
אורי מיתה חמורה. כ"ט
לא העידו בו שהגה את
האשם (ב"ב) וכו'. מה
אם ירצה לומר מויד
הייתי. הרי זה נאמן למעו
עצמו מקרבן דלין עדים
מנו להכחשו בה. הלכך אי
אמר נמי לא אכלתי חלב
(ב"ב) וכו'. אם היה רוצה
לכפור עצמו כשקר היה
יכול לומר מויד היה ומעד
פטור (ב"ב) וכו'.

הוא י"ל ונכוליה בעי דלודי
ליה. וכי חשד לא נשבעי
אשאלת. דמנו דחשד
אממונה חשד נמי
אשבעתא. אממונה לא
חשד מדלא כפרה בבוליה.
דכ"ה כי אורי כבוליה
נמי בעי דלודי והאי דלא
אורי ליה לאו דרשמו
אשאלת. אלא אשתמוטי
אשתמוטי למיני השתא
(ג) ר"ש וכו'. הודאת בעל
דין כמאה עדים דמי.
דכתיב (שמות כג) אשר
יאמר כי הוא זה. הרי שפסק
על מקלה הדלתא (פ"ט)
פ"ו. אם הביאורו שנים
אורי מיתה חמורה. כ"ט
לא העידו בו שהגה את
האשם (ב"ב) וכו'. מה
אם ירצה לומר מויד
הייתי. הרי זה נאמן למעו
עצמו מקרבן דלין עדים
מנו להכחשו בה. הלכך אי
אמר נמי לא אכלתי חלב
(ב"ב) וכו'. אם היה רוצה
לכפור עצמו כשקר היה
יכול לומר מויד היה ומעד
פטור (ב"ב) וכו'.

הוא י"ל ונכוליה בעי דלודי
ליה. וכי חשד לא נשבעי
אשאלת. דמנו דחשד
אממונה חשד נמי
אשבעתא. אממונה לא
חשד מדלא כפרה בבוליה.
דכ"ה כי אורי כבוליה
נמי בעי דלודי והאי דלא
אורי ליה לאו דרשמו
אשאלת. אלא אשתמוטי
אשתמוטי למיני השתא
(ג) ר"ש וכו'. הודאת בעל
דין כמאה עדים דמי.
דכתיב (שמות כג) אשר
יאמר כי הוא זה. הרי שפסק
על מקלה הדלתא (פ"ט)
פ"ו. אם הביאורו שנים
אורי מיתה חמורה. כ"ט
לא העידו בו שהגה את
האשם (ב"ב) וכו'. מה
אם ירצה לומר מויד
הייתי. הרי זה נאמן למעו
עצמו מקרבן דלין עדים
מנו להכחשו בה. הלכך אי
אמר נמי לא אכלתי חלב
(ב"ב) וכו'. אם היה רוצה
לכפור עצמו כשקר היה
יכול לומר מויד היה ומעד
פטור (ב"ב) וכו'.